

Joachim Roman Bar

Materiały do historii nauki i literatury prawa kanonicznego w Polsce

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 13/3-4, 273-274

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**MATERIAŁY DO HISTORII
NAUKI I LITERATURY PRAWA KANONICZNEGO W POLSCE**

Wstęp

Badania nad historią nauki i literatury prawa kanonicznego w Polsce są wprawdzie czynione przez różnych uczonych (z nowszych np. ks. prof. A. Petrani, prof. J. Sawicki), ale jeszcze daleka jest droga do przygotowania obszerniejszego podręcznika tejże historii czy chociażby słownika kanonistów polskich. Trzeba jednak gromadzić odpowiednie materiały, niejako na gorąco, aby nie zaginęły i ułatwiły w przyszłości opracowanie obszernej i krytycznej historii nauki i literatury prawa kanonicznego w Polsce oraz słownika naukowego kanonistów polskich.

Redakcja „Prawa kanonicznego” zdawała sobie sprawę z wagi omawianego problemu, dlatego chętnie przyjmowała do druku wspomnienia o kanonistach polskich, bibliografie z zakresu prawa kanon. i inne tego rodzaju materiały. W dwunastu rocznikach (1958—1969) mamy zgromadzone m. i. materiały omawiające życie i działalność związaną z prawem kanon. następujących osób:

- Abraham Władysław — 4 (1961).
 - Bar Roman Joachim o. — 12 (1969) nr 1—2.
 - Biskupski Stefan ks. — 11 (1968) nr 3—4.
 - Filipiuk Bernard ks. — 6 (1963).
 - Karłowski Kazimierz ks. — 11 (1968) nr 3—4.
 - Michiels Gommar o. — 9 (1966) nr 3—4.
 - Myrcha Marian ks. — 11 (1968) nr 1—2.
 - Pelczar Józef Sebastian bp — 9 (1966) nr 1—2.
 - Rybiński Józef bp — 1 (1958) i 11 (1968) nr 1—2.
 - Silnicki Tadeusz — 9 (1966) nr 3—4.
 - Zaleski Władysław patr. — 7 (1964) nr 3—4.
 - Załuski Andrzej Stanisław bp — 9 (1966) nr 3—4.
 - Ziegler Grzegorz Tomasz bp — 12 (1969) nr 3—4.
- Od obecnego numeru „Prawa kanonicznego” będą publikowane ma-

teriały do historii nauki i literatury prawa kanonicznego w Polsce pod wspólną rubryką. Weźmie się pod uwagę głównie kanonistów XIX i XX wieku, tych którzy ogłosili prace drukowane z dziedziny prawa kanonicznego i tych, którzy wykładali to prawo w seminariach duchownych diecezjalnych lub zakonnych. Wprawdzie ci ostatni nie wzbogacili literatury prawa kanonicznego, ale w jakiś sposób przyczynili się przez swą pracę dydaktyczną do znajomości prawa kanon., należy ich przeto mieć na uwadze przy opracowywaniu historii nauki prawa kanonicznego.

Umieszczać się będzie także materiały biograficzne i bibliograficzne odnoszące się do żyjących kanonistów, lecz pominie się na razie ocenę ich dorobku naukowego i działalności dydaktycznej.

Gromadzenie wskazanych materiałów będzie wszechstronne i pełne, gdy włączą się do tej akcji Kanoniści z terenu całej Polski. Redakcja „Prawa kanonicznego” ufa, że wielu Kanonistów zechce skorzystać ze wskazanej im możliwości a tak przyczynić się do opracowania historii nauki i literatury prawa kanon. w Polsce.

O. Joachim Roman Bar

Sp. Prof. Dr Tadeusz Silnicki

(5 X 1889 — 18 XII 1968)

W sam dzień Wigilii Bożego Narodzenia 1968 roku szczupłe grono kolegów i przyjaciół odprowadzało na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie na miejsce wiecznego spoczynku profesora dra Tadeusza Silnickiego, zmarłego w Warszawie po dłuższej chorobie dnia 18 grudnia 1968 roku, w wieku 79 lat.

Śmierć nie przyszła dlań nieoczekiwanie. Chorował przez czas dłuższy z powodu upadku i urazu w głowę, tracił siły fizyczne i psychiczne. Jeszcze 8 października 1968 r. pisał do mnie: „Czuję się nie-dobrze i jawi mi się nieraz widmo śmierci, której zresztą jako człowiek wierzący się nie lękam. Chodzę chwiejnym krokiem i kilka już razy upadłem. Dlatego staram się nie wychodzić z domu sam, a na dalszy dystans nie wychodzę w ogóle... Ja z wyjątkiem godzin obiadowych siedzę, a raczej leżę w domu, nawet bez książki w ręku i bez myśli w głowie.” Śmierć przyszła cicho i lekko. Zaoszczędzone mu były cierpienia fizyczne.

Sylwetkę Zmarłego jako historyka i kanonisty, jako badacza i pedagoga skreślił niedawno dopiero jego uczeń Dr Kazimierz Gołąb w pięknym artykule jubileuszowym, pisanym w 1964 roku z okazji